

derfor vil tilbøjeligheden til at bruge antibiotika og penicillin osv. jo også vokse.

Så selve det fundamentale problem i dansk landbrug på det her område, vil jeg så bare minde om, er altså meget langt fra løst med et forslag som det her.

Men med de bemærkninger vil Enhedslisten støtte intentionerne i det her forslag. Vi vil da også gå ind i udvalgsarbejdet på linje med det, hr. Kristen Touborg har sagt og De Radikale har været inde på, og på den baggrund ser vi positivt på forslaget.

Kl. 10.30

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti hilser vi lovforslaget velkommen, det er nødvendigt med en opstramning, men vi er kritiske over for statens forpligtelse til at yde erstatning, hvis der er foretaget ulovlig behandling. Ligeledes vil vi gerne søge svar på spørgsmålet om, hvorvidt kurser og uddannelser på området kan etableres i samarbejde med landbrugsskolerne.

Men vi glæder os til at gå ind i udvalgsarbejdet.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Først vil jeg gerne sige tak for de mange positive bemærkninger til lovforslaget. Som flere af ordførerne også har været inde på, var vi uheldigvis vidne til en situation i eller lige omkring nytår, hvor der blev konstateret et misbrug – både i forbindelse med dyrlægens håndtering og i forbindelse med landmandens håndtering af veterinær medicin.

Det førte med sig, at vi straks nedsatte en arbejdsgruppe eller faktisk tre arbejdsgrupper til at kulegrave de problemer, der var forbundet med bl.a. den her sag, også for at komme med nogle bud på, hvordan vi kunne stramme op på anvendelsen af veterinær medicin.

Som svar både til hr. Martin Lidegaard, til hr. Kristen Touborg og til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at vi har jo ikke afventet det her lovforslags fremsættelse. Vi gik faktisk allerede i foråret i gang med at iværksætte nogle tiltag, altså administrative ændringer på basis af ændringer af bekendtgørelser, som klart har fokuseret på det her område allerede på det tidspunkt.

Det imødekommer så fuldstændigt hr. Kristen Touborgs ønsker om, at vi, fra at vores besøg tidligere har været annonceret, så i dag kommer på uanmeldte besøg både i dyrlægepraksis

og hos den enkelte landmand. Så det er allerede sat i værk, og det kunne vi altså gøre uden en lovændring, men alene med en administrativ ændring af vores bekendtgørelser.

Jeg håber, at det så vil imødekomme hr. Kristen Touborgs ønsker.

Sammenfattende håber jeg, at det her lovforslag kan være med til at sikre, at der ikke bruges mere medicin i landbruget end højst nødvendigt. Det er der jo ikke nogen, der kan være interesseret i. Hverken landmændene eller forbrugere kan være interesseret i, at der overhovedet kan konstateres medicinrester i vores fødevarer. Jeg tror, at det her lovforslag – bortset fra de helt konkrete elementer – også sender et klart signal om, at vi har sat fokus på det her område.

Det var vist hr. Keld Albrechtsen og også hr. Martin Lidegaard, der nævnedes hele diskussionen om ressourcer. Vi har jo simpelt hen gjort det på hele det fødevarerikkerhedsmæssige område, at vi i højere grad, end det har været tilfældet tidligere, i dag fokuserer på de brodne kar, som nogle har været inde på. Der er jo ikke tvivl om, at man har en meget god viden også i vores fødevareregioner om, hvor problemerne i givet fald opstår, og det bliver der så taget særlig hånd om.

Men endnu en gang tak for de positive meldinger, og jeg vil selvfølgelig give Folketinget min fulde støtte til, at vi får et effektivt og hurtigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Lige et kort spørgsmål til ministeren. Jeg er fuldt bekendt med, at der nu aflægges uvarslede besøg, alt andet er jo sådan set også helt ved siden af, men jeg vil godt vide, hvor mange år man kan forvente, at der går imellem, at den enkelte besætning får et sådant besøg.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Som jeg synes jeg sagde i min forrige besvarelse, har vi valgt at fokusere på risikogrupperne, og hvis vi på forhånd kunne sige til en dyrlæge eller til en besættningsejer, at når du nu har haft besøg, så ved du, at så går der et eller andet antal måneder, duer det jo ikke. Vi kan netop i givet fald udsætte de besætninger eller de dyrlæger for en stresssituation, hvis vi fornemmer, at her er noget, der ikke er i overensstemmelse med reglerne. Så et klart svar ville det vel heller ikke være fornuftigt at give i den her sag.